

בתי המשפט

בקשה 000020/98

בקשה 000036/98

בקשה 000056/98

בית הדין להגבלים עסקיים בירושלים
בפני השופט יהונתן עדיאל- המשנה לאב"ד
מר ר. טייטלבוים- חבר ד"ר א.בן בסט- חברה

07/01/1999

המבקשת: 1. י. פלג חברה לבניין ופיתוח בע"מ

בשם תחנות "הקישון", "צ'ק פוסט"

ו"חלוצי התעשייה"

2. יאיר היימן

3. אילנה קונצמן

4. לאה שקד

ע"י ב"כ עו"ד רבקה חזן

5. תחנת דלק נמל אשדוד בע"מ

6. סוכני דלק ושמנים בע"מ

על-ידי ב"כ עוה"ד דניאל פוטשבוזקי ואח'

נגד

המשיבה: דלק חברת הדלק הישראלית

ע"י ב"כ עוה"ד צבי אגמון ואח'

הממונה : הממונה על ההגבלים העסקיים
ע"י ב"כ עוה"ד דנה רוטמן מהרשות להגבלים עסקיים

החלטה

1. בפנינו שתי בקשות לביטול צו "לשמירה על מסמכים באופן שלא יהיו פתוחים לציבור", אשר ניתן לבקשת "דלק" במעמד אחד ביום 29.4.98.

הבקשה האחת היא בקשתם של המבקשים 5 ו-6 (להלן "תחנת אשדוד") הסומכים את בקשתם על החשיבות הציבורית שבקיום פומבי.

הבקשה השניה היא בקשתם של המבקשים 1-4 (להלן "המבקשים"). בבקשה זו, שלא כמו בבקשתה של תחנת אשדוד, מתבקשת הסרת הצו, ביחס למבקשים בלבד, זאת לאור טענת ב"כ המבקשים שהסרת הצו והעיון בבקשות הנוגעות לכל התחנות נדרשים כדי לאפשר להם לנהל את הדיון בהתנגדותם לבקשה העיקרית.

2. אציין שבטענותיהם והנמקותיהם של הצדדים משמשים בערבוביה ובלא אבחנה נימוקים מתחומים שונים.

בקשתה המקורית של דלק למתן הצו בוססה על סעיף 42(ג) לחוק ההגבלים העסקיים, (צריך להיות 42(ב) לחוק). סעיף זה מתייחס אך למרשם ההסדרים הכובלים, והוא מסמך את בית הדין להורות שעניין פלומי מתוך אותו מרשם לא יהיה פתוח לציבור.

עוד ביקשה "דלק" בבקשתה כי בית הדין יורה שגם הבקשות שהוגשו לבית הדין לא תהיינה פתוחות לעיון הציבור. בקשה זו, על אף העובדה שהיא נכרכה בבקשה הראשונה בוססה אף היא על סעיף 42 לחוק, איננה ממין העניין הנדון בבקשה הראשונה. המסגרת הנורמטיבית הנוגעת לעניין איננה נופלת בגדרו של סעיף 42 לחוק, וגם השיקולים הנוגעים לבקשה זו שונים.

הצדדים התייחסו בטיעוניהם גם לנושא החסיון הראייתי, היינו חסיון על ראיות שהוצגו או או יוצגו בפני בית הדין, נושא שאף הוא שייך מהבחינה הנורמטיבית למסגרת אחרת.

ולבסוף התייחסו הצדדים, במיוחד ב"כ תחנת אשדוד, גם לנושא פומביות הדיון, אך בשלב זה טרם התבקש קיום הדיון בדלתיים סגורות.

3. השאלה הראשונה העולה בהקשר זה היא, האם המסמכים לגביהם התבקש הצו והמידע הכלול בהם הם אכן בגדר סודות מסחריים של "דלק".

בבקשה המקורית (בקשה 20/98) טענה המבקשת באופן כללי כי "דלק מבקשת לשמור בסוד את הבקשות הפרטניות ואת נספחיהן ולא להעמידן לעיון הציבור, שכן ההסכמים הנדונים המצורפים לבקשות, והתנאים המסחריים המפורטים בבקשה, הנם סוד מסחרי מובהק של חברות דלק ואף של התחנה הנדונה בכל בקשה". (סעיף 3 לבקשה).

דלק לא פירטה בבקשה מה הם התנאים המסחריים המהווים "סוד מסחרי מובהק של דלק" ואף לא העלתה נימוק כלשהו המסביר מדוע מהווים מסמכים ונתונים אלה סוד מסחרי של דלק ומה הנזק שייגרם ל"דלק" עקב חשיפתם של סודות אלה.

בתגובה לבקשה שהגישה תחנת אשדוד (בקשה 36/98) להסיר את הצו טענה דלק כי הבקשות כוללות "נתונים רבים אשר מהווים סוד מסחרי של החברה", אך באופן קונקרטי היא התייחסה לשלושה נתונים בלבד: כלשונה: "כך, למשל, פירטה חברת 'דלק' את עלות השקעותיה בתחנה לאורך השנים (נספח נמ/4 לבקשת האישור); את אחוז מכירות הדלקן מסך מכירות התחנה (נספח נמ/5 לבקשת האישור) ואת השתתפויותיה של חברת 'דלק' בהוצאות התחנות (נספח נמ/6 לבקשת האישור) (סעיף 1 לתגובה).

הסבריה של "דלק" מדוע מדובר בסודות מסחריים ומה הנזק העשוי להיגרם לה עקב חשיפתם של סודות אלה, התייחסו גם הם לשלושת הנתונים האמורים בלבד

(נתוני ההשקעות, ההשתתפות בהוצאות ושיעור מכירות הדלקן) (ראה : סעיפים 23, 28 ו- 33 לתגובה מיום 20.7.98). בעמדה דומה נקטה דלק גם בתגובתה לבקשתה של חברת פלג ותחנת וולפסון (סעיפים 2, 25, 26, 27 ו- 28 לתגובה לבקשה 56/98).

עם זאת, לאור ניסוח החסיון המתבקש לעניין מכירות הדלקן, שבו מתייחסת דלק לאחוז "מסך מכירות התחנה", ולאור העובדה שהנתונים המתייחסים לכמויות הדלק הנמכרות בתחנות נכללים גם בנספח 6/ת, אנו נניח שהבקשה מתייחסת גם לכמויות הדלק הנמכרות בתחנות, הגם שאין לעניין זה התייחסות, ודאי לא הנמקה, מפורשת.

לאור כך תתייחס גם החלטה זו לטענות בדבר הסודיות המסחרית של שלושת הנתונים האמורים בלבד, והנתון הנוסף בדבר כמויות הדלק הנמכרות בכל תחנה.

4. הממונה על ההגבלים העסקיים תומך בבקשתה של "דלק" ומסמכים כי מדובר בסודות מסחריים, המצדיקים את האיסור על העיון בתיקים האמורים.

5. הגדרת הסוד המסחרי כפי שאומצה בפסיקה, שמה את הדגש על ערכו הכלכלי של המידע לבעליו ועל המשמעות שעשויה להיות למידע זה ביחסים שבין הצדדים או בין בעל הסוד למתחריו. הסוגיה סוכמה על ידי פרופ' טדסקי כדלקמן :

"בסיכום, אפשר לומר כי הסודות עשויים להתייחס לכל יסודות המפעל, גם הפנימיים (כגון ארגון טכני ומנהלי, שיטות עבודה ותהליכיה, וכיוצא באלה) וגם חיצוניים (כגון לקוחות ומוניטין) ובלבד שהיו כלאה שמתחרה יכול לעשות שימוש בהם בפעילותו העסקית המתחרה. לא חשוב אם ניתן לכל אחד להשיג בעצמו את

ההישג הנדון באשר הגילוי עשוי לחסוך לו טרחה, זמן והוצאות."

(ראה : ג. טדסקי, סודות עסקיים, הפרקליט לה (תשמ"ג-ד)1, עמ' 26)

ראה לעניין זה גם: ע"א 2600/90 עלית חברה ישראלית לתעשיות שוקולד וסוכריות בע"מ ואח' נ. יעקב סרנגה ואח' פ"ד מט(5) 796, 804-805. ת.א. 956/88 (ת"א) תעשיות אלקטרוכימיות (פרוטארום) בע"מ נ. משה משיח דינים מחוזי כרך כו(3) (276).

6. לאור כך אנו מקבלים את הטענה שהנתונים האמורים בדבר השקעותיה של "דלק" בתחנות התדלוק, היקף השתתפותה בהוצאות התחנות, הקיף מכירות הדלק בתחנות ושיעור המכירות ברשת ה"דלק", עשויים לשמש במידת מה את מתחריה של "דלק", ועל כן ניתן לסווגם כסוד מסחרי. עם זאת, נוסף ונציין שמבחינת תוכן המידע ומידת הפגיעה העשויה להיגרם ל"דלק" עקב חשיפתו, מדובר, כפי שיפורט בהמשך, במסקנה שהיא במידה רבה גבולית.

7. לאור כך ראוי לדעתנו להורות, על פי סמכותנו מכוח סעיף 42(ב) לחוק ההגבלים העסקיים, שעניינים אלה, שהם בגדר סודות מסחריים, לא יהיו פתוחים לעיון הציבור במסגרת המרשם. מאידך, איננו רואים להורות, כפי שמבקשת "דלק", על איסור העיון בכל החומר הנכלל במרשם, שכן "דלק" לא טענה באופן קונקרטי לסודיותם של עניינים נוספים על העניינים המפורטים לעיל.

8. לעניין זה, של החסיון על החומר שבמרשם, נבקש להוסיף מספר הערות ראשיות, הזכות לעיון בחומר הנמצא במרשם אינה זכות אישית התלויה בזהותו של אדם זה או אחר, או באינטרס שלו, אלא היא זכות כללית הנתונה לציבור כולו. כך בעוד שזכות העיון על פי סעיף 30 לחוק בתי דין מנהליים, התשנ"ב 1992, נתונה רק למי שזכאי להגיש ערר על החלטתה של הרשות המנהלית, זכות העיון במרשם המוח סעיף 42

לחוק ההגבלים העסקיים איננה מוגבלת ואיננה כפופה לקיומו של אינטרס או מעמד כלשהו.

לאור כך, טיעוני "דלק" בדבר העדר עניין למבקשים או לציבור הרחב בנתונים שבתיקי המרשם אינם ממין העניין, שכן זכות העיון איננה מותנית בקיומו של עניין

או אינטרס מכל סוג שהוא.

שנית, וכפועל יוצא מהאמור לעיל, סמכות בית הדין להורות כי "עניין פלוני לא יהיה פתוח לעיון הציבור..." בין היתר, בשל "עניינו של אדם בסוד מסחרי", נגזרת מטיבו של העניין הסודי ולא מזהותו של האדם המבקש לעיין בחומר שבמרשם. בית הדין רשאי להורות על חסיון עניין מסוים אך לא על חסיון מפני אדם מסוים. כך נובע גם במפורש מנוסח החוק המסבר על הסמכות להורות ש"עניין פלוני לא יהיה פתוח לעיון הציבור", זאת ותו-לא. משמע, הצעתה/טענתה של ב"כ פלג שיש להגביל את החסיון באופן שזה לא יחול על הצדדים לבקשה זו איננה יכולה להתקבל, ככל שמדובר בחסיון מכוח סעיף 42 הנ"ל. מבחינה זו, אין גם נפקות לטענותיהן של המבקשים הקשורות למעמדם בהתדיינויות הנוכחיות, ולרלוונטיות של החומר שבמרשם לבקשות נשוא הדיון.

9. ככל שאין בעיון במרשם, בין בשל הגבלת הסודיות שנקבעה לעיל, ובין בשל היקפו, שלכך לא התייחסו הצדדים בטיעוניהם, כדי לספק את המבקשים, פתוחות בפניהם, בעקרון, מספר דרכים נוספות: הדרך האחת היא באמצעות הגשת בקשה לצו גילוי או צו לעיון במסמכים. בקשה כזאת לא הוגשה על ידי איש מהצדדים, ואין בדעתנו לדון בה במסגרת זו.

10. האפשרות האחרת היא לבקש לעיין בתיקים הנמצאים במזכירות בית הדין. הדרך האחרונה אינה נוגעת למתן הצו מכוח סעיף 42 לחוק. אולם, בהתחשב בכך שהמבקשת עצמה הרחיבה את בקשתה מעבר לחסיון מסמכי המרשם, וביקשה להחיל את החסיון גם לגבי החומר המצוי בתיקי בית הדין, אנו מוכנים לראות גם בבקשה להסרת הצו, כמתייחסת למתן זכות לעיין בתיקי בית הדין.

11. טענתה של ב"כ פלג בהקשר זה היא שהבקשות הפרטניות המתייחסות כל אחת לתחנה אחרת, נשענות כולן על הבקשה הענפית הכללית ומהוות למעשה חלק מהליך אחד, שלו שותפות כל תחנות התדלוק המתנגדות לבקשות עצם היותה של פלג צד לאותו הליך, מקנה לה, לטענתה, זכות לעיין גם בתיקי הבקשות האחרות, ובכלל זאת, בכל העובדות והראיות שמציגה "דלק" לגבי כל אחת מהתחנות, כדי לאפשר

לה לחקור ולתקוף את תמונת המצב הענפית שמציגה דלק בבקשתה. כלשונה של ב"כ המבקשים: "הדיון המתנהל בפני בית דין בעניינן של התחנות השונות מהווה "תיק אחד" מבחינה מהותית, ולא ייתכן להסתיר מפני מתדיין בתיק את החומר המצוי בו ומשמש כנגדו".

12. דלק טוענת, לעומתה, כי הדיון בבקשות הפרטניות המתייחסות לכל אחת מהתחנות הוא דיון נפרד ואין תחנה אחת נוגעת בחברתה. אשר לדיון הענפי הכללי הנוגע לכל התחנות, זה, לטענת דלק, אינו קשור לנתונים המתייחסים לכל אחת מהתחנות, ולצורך דיון זה אין תחנה אחת נזקקת לנתונים על ההשקעות בתחנות האחרות או על אחוזי מכירות הדלקן בתחנות אלה.

13. מקובלת עלינו טענת דלק שהבקשות הפרטניות הנוגעות לכל תחנה אינן בקשות משותפות וכי תחנה אחת אינה צד לדיון הנוגע לבקשה המתייחסת לתחנה אחרת. לאור כך, פלג איננה יכולה לבקש לעיין בתיקי בית הדין (למעט בתיקה היא) על יסוד הטענה שהיא צד לדיון בתיקים אלה.

14. השאלה היא האם ראוי לאפשר לפלג לעיין גם בתיקים שהיא איננה צד להם מכוח העניין שיש לה, לטענתה, בתיקים אלה.

15. השאלה הראשונה העולה בהקשר זה היא באילו מקרים זכאי אדם לעיין בתיקים שאין הוא צד להם, הנמצאים במזכירות בית הדין.

במערכת בתי המשפט נשלט נושא זה על פי תקנות הארכיון המקנות ביחס להליך אזרחי זכות עיון ל"אדם המעוניין באופן ישר באותו משפט" (תקנה 3(ג) לתקנות הארכיון 1935). בעלי הדין לא התייחסו לתקנה זו בטיעוניהם וגם לא נתנו דעתם על השאלה האם חלה תקנה זו על בית הדין.

16. על פי הטיעונים שהוגשו לנו מסתבר שהצדדים יצאו מההנחה שזכות העיון של המבקשים בתיקים האמורים תיגזר ממידת הרלוונטיות של החומר המצוי בתיקים אלה (והכוונה לתיקים הפרטניים המתייחסים לבקשות הנפרדות לכל תחנה ותחנה),

לעניינו של כל בעל דין. לפיכך, נצא גם אנחנו מנקודת מוצא זו, הנחה אשר ייתכן שהיא תואמת גם את הוראת תקנה 3(ג) לתקנות הארכיון.

17. השאלה היא אם כן, האם הנתונים הספציפיים לכל תחנה ותחנה רלוונטיים גם לגבי הבקשה הענפית הכללית. בעניין זה אנו סבורים שהדיון הכללי, המתייחס לטענת הענפיות של "דלק", קשור ככלל, גם לנתונים הנוגעים לכל תחנה בנפרד, ויקשה מאד לעשות הפרדה בין הראיות והנושאים הנוגעים לכל תחנה בנפרד לבין הבקשה הענפית הכללית. להלן נביא מספר דוגמאות להמחשת גישתנו זו.

18. טענתה הענפית של דלק היא שכדי לעמוד על ההשפעה שתהא נודעת לביטול ההסכמים יש לבחון את השפעתו המצטברת של צעד כזה על מעמדה של דלק בשוק. משמע, השפעת ביטול ההסכמים על דלק לא-תיבחן, לשיטתה של דלק, אך מנקודת הראות של תחנה בודדת, אלא לאור ההשלכה המצטברת הנודעת לצעד כזה של הפסקה בו זמנית של ההתקשרויות עם כל התחנות נשוא הדיון.

כך נטען, למשל, בחוות הדעת של פרופ' מילר, המתייחסת לבקשה הענפית הכללית, שקיים צורך, מהבחינה הענפית ולשם שימור חוסנה הכלכלי וכושר התחנות של "דלק" בשוק, ב"קיומם של הסדרי הבלעדיות עם עשרים ושתיים התחנות נשוא הבקשה, תוך סיומם באופן הדרגתי בפרישת מועדים מסודרת ומאוזנת (אשר מתחשבת בשיקולים שונים)...". (סעיף 1 בעמ' 5 וסעיף 2(ג) בעמ' 6 לחווה"ד).

משמעות הטענה היא, שבהיבט הענפי הכולל, השיקול הקובע לגבי תקופות הבלעדיות שתאושרנה לכל תחנה, אינו טמון דווקא, ודאי לא רק, בתקופות הבלעדיות הנוספות שתקבענה לכל תחנה בנפרד, אלא באפקט המצטבר שלהן, הנובע במיוחד מהמדרג שייווצר עקב הקביעות הפרטניות האמורות, והשפעתו הכוללת על חוסנה הכלכלי והתחרותי של "דלק". לצורך כך, נדרשת, לטענתו של פרופ' מילר, פרישה מאוזנת של סיום הסדרי הבלעדיות שתמנע פגיעה קשה מדי בדלק.

הטענה היא אפוא, שהשיקולים הנוגעים לאישור תקופת בלעדיות לתחנה פלונית, מבחינת טובת הציבור, נגזרים, לפחות באופן חלקי, מתקופות הבלעדיות שתאושרנה

לגבי שאר התחנות. מצב דברים זה, אם לא תדענה התחנות מה הן תקופות הבלעדיות הנוגעות (הן אלה הנדרשות על ידי דלק והן אלה המוצעות על ידי הממונה) לגבי התחנות האחרות, לרבות השיקולים שביסודן של תקופות אלה, הן לא תוכלנה לנקוט עמדה מושכלת, המבוססת על תשתית עובדתית מספקת, גם לגבי אישור תקופות הבלעדיות המתייחסות לכל אחת מהן בנפרד. בעניין זה, אנו סבורים כי עשוי להתקיים היזון חוזר בין הבקשה כללית הענפית לבין הבקשות הפרטניות

לכאורה אמנם ניתן היה לחשבו שבמסגרת הבקשה הענפית תקבע, אם בכלל, אמת מידה כללית לאישור תקופות הבלעדיות, וזו תיושם לגבי כל תחנה ותחנה על פי הנתונים הרלוונטיים לה במסגרת הבקשות הפרטניות. כך, לפי גישה זו, אם תתקבלנה על דעת בית הדין אמות המידה המומלצות על ידי הממונה, והמבוססות על היקף ההשקעה, ותקופות הבלעדיות הנגזרות ממנה על פי הסדר דלק, תיושמה אלה במסגרת הבקשות הפרטניות לגבי כל תחנה בנפרד. במצב דברים זה, הראיות הנוגעות לנתונים הספציפיים הנוגעים כל תחנה ותחנה, כמו למשל היקף ההשקעות בתחנות, תובאנה בפני בית הדין רק במסגרת הדיון בבקשות הפרטניות, וממילא אין הן עניין לתחנות האחרות לענות בו.

אולם דווקא לאור טענותיה של "דלק", יקשה להציב קו פשטני כזה, המפריד בין הבקשה הענפית לבקשות הפרטניות, ועשוי בהחלט להיווצר מצב שבו השיקולים בקביעת אמות המידה הכלליות לקביעת תקופות הבלעדיות יושפעו, לפחות על פי הטענות המבואות לפנינו, גם מהנתונים הנוגעים לכל תחנה. משמע, ההשלכה הראייתית של הנתונים שיוצגו בבקשות הפרטניות ובבקשה הענפית עשויה להיות דו-כיוונית. טול לדוגמא מצב שבו יוחלט, או לפחות ייטען, שהמדרג הנדרש, מבחינת חוסנה הכלכלי והשמירה על מעמדה של "דלק" כמתחרה בשוק, מחייב להקפיד על כך שלא תשוחררנה יותר משתי תחנות מדי שנה, או שמדי שנה לא תשוחררנה תחנות שכמויות הדלקים הנמכרות בהם עולה על אחוז מסוים ממחזור המכירות הכללי של "דלק". במצב דברים כזה, ייתכן שאמור המידה הענפיות תעוצבנה על פי הנתונים הפרטניים הנוגעים לכל תחנה ותחנה. אם, דרך משל, בדיקה פרטנית של יישום אמות המידה שבהסדר "דלק" תביא למסקנה שלאור הנתונים הנוגעים

להשקעות שבוצעו על ידי "דלק" בכל אחת מהתחנות, וכדי למתן את מדרג השחרור, יש לשנות את אמות המידה הקשורות בגובה ההשקעה לעניין ה"השקעה מהותית", (המזכה את חברת הדלק בתקופת בלעדיות של 7 שנים) או לגבי משך תקופות הבלעדיות הנגזרות מהיקף השקעה נתון, הרי שמצב דברים זה, אמות המידה הכלליות שתקבענה בבקשה הענפית עשויות להיגזר, בסופו של דבר, גם מהנתונים הפרטניים שעליהם מבקשת "דלק" להטיל חיסיון.

איננו סבורים כי ראוי כי בית הדין יביא שיקולים אלה במניין שיקוליו, בלא שהתחנות תוכלנה ליטול חלק במקטע זה של הליך הגיבוש של אמות המידה לקביעת תקופות הבלעדיות, בשל כך שהתשתית העובדתית הנוגעת לעניין תהיה חסויה מעיניהן.

19. דוגמא אחרת קשורה לנושא הפרישה הארצית של תחנות "דלק" בכלל, ומערכת הדלקן בפרט. לטענת "דלק", לפרישה הארצית של תחנותיה נודעת חשיבות מיוחדת מבחינה השיקולים הכלל ענפיים שביסוד הבקשה.

כך קובע פרופ' מילר בחוות דעתו, כי "פרישת רשת תחנות תדלוק ברמה ארצית היא אינטרס ציבורי ברור, ומחייב פעילות חברה יציבה שתוכל לדאוג לפריסה מעין זו" (עמ' 16 לחווה"ד). בהמשך חוות הדעת הוא קובע, כי "שחרור 22 תחנות נוספות מחברת דלק, שחלקן המכריע תחנות מהותיות לצורך פרישה ארצית, בנוסף ל- 35 התחנות שכבר שוחררו...", (יביא ל) פגיעה מהותית באפשרותה של חברת דלק להוות שחקן מהותי בשוק התדלוק הממוחשב" בהקשר זה מתייחס פרופ' מילר גם לשבע תחנות ספציפיות וקובע כי "עיון פרטני ברשימת התחנות המיועדות לשחרור מראה כי חלק גדול מתחנות אלה הכרחי לחברת דלק, אם ברצונה למכור את עצמה כרשת בעלת פרישה עצמית" ולשמור על מעמדה של "דלק" כ"שחקן מהותי בשוק התדלוק הממוחשב".

דברים ברוח זו אנו מוצאים גם בחוות דעתו של ד"ר משה הירש.

גם כאן מסתבר שמהבחינה הענפית אין מדובר בניתוקה של תחנה זו או אחרת ממערכת הדלקן, אלא בהשפעה המצטברת שתהא נודעת במישור הענפי לניתוק 20

התחנות, כאשר חלקן הן תחנות חשובות במיוחד מבחינה זו.

על רקע זה, ברור שלא ניתן להתמודד עם טיעון כזה אלא על יסוד היכרות נתוני השיווק של מערכת הדלק הנוגעים לתחנות. אם יוברר, דרך משל, שחרף טענותיה של "דלק", בפועל, היקף השימוש במערכת הדלק בתחנות נשוא הדיון הוא נמוך, עשוי הדבר לשלול את הטענה בדבר ההשפעה המצטברת שתהא נודעת לשחרור 20 התחנות על כושרה התחרותי של "דלק" בשוק השיווק הממוחשב של דלק.

20. שיקול דומה קיים לגבי כמויות הדלק הנמכרות בתחנות, שכן גם כאן הטענה מתייחסת להשפעה הכוללת של הירידה במכירותיה של "דלק" עקב הפסקת ההתקשרויות עם כל התחנות, על מעמדה בשוק.

21. דוגמא נוספת לקשר שבין הפן הענפי של הבקשה לבין השיקולים והראיות המתייחסים לתחנות מסוימות, ניתן למצוא בטענתה של "דלק" לפיה פועלת בשוק, ובכלל זה מדיניות ההשקעות שלה נעשית "במתכונת של רשת ולא בראיה של תחנה בודדת" (סעיף 14 ל"תצהיר מס' 2 להשלמת ראיות בבקשה העיקרית" של מר יהודה נצח). על-פי טענה זו, בדיקת רווחיות ההשקעות אינה יכולה להתמצות בהתייחסות לכל תחנה בנפרד, אלא יש לבחון נושא זה במבט כולל המתייחס לכל התחנות. על רקע זה, מביא המצהיר בתצהירו דוגמאות המתייחסות לחמש תחנות (שלפחות חלקן, ככל שאנו מבינים, נמנות על התחנות נשוא הבקשה) ואשר ההשקעות בהן, לטענתנו, לא היו מוצלחות או שנסיבות שונות הקשורות לאותן תחנות הביאו לצניחת מכירותיהן בתקופות מסוימות. גם כאן, נכרכים שיקולי הרווחיות הנוגעים לתחנות מסוימות למערך השיקולים הכלל ענפי הנדון בבקשה הענפית.

22. החיץ שמבקשת "דלק" להקים בין הבקשות הפרטניות לבין הבקשה הענפית עלול לגרום לקשיים רבים. טול למשל את נתוני מערכת הדלק המתייחסים לכל תחנה ותחנה כפי שהסברנו לעיל, נתונים אלה רלוונטיים גם לגבי הבקשה הענפית הכללית, ולא רק לגבי הבקשות הפרטניות. ואולם אם נתונים אלה יוצגו לפנינו רק במסגרת הבקשות הפרטניות אשר התחנות (למעט התחנה הנוגעת לכל בקשה) אינן צד להן, לא נוכל להביאם במניין שיקולינו במסגרת הבקשה הענפית. הוא הדבר לגבי

נתוני מכירות הדלק ונתונים נוספים. משמע, בבקשה הענפית נצטרך להתעלם מהראיות ונתונים שיוצגו לפנינו בבקשות הפרטניות. איננו רואים אפשרות מעשית לקיים הפרדה מלאכותית ובלתי סבירה כזאת.

23. מנגד, יש לשקול את הפגיעה ב"דלק" כתוצאה מחשיפת הסודות המסחריים האמורים. בעניין זה, לא מצאנו בטיעוניה של "דלק" נימוקים משכנעים המצביעים על חשש לפגיעה משמעותית.

באשר לנתונים בדבר ההשקעות בתחנות וההשתתפות בהוצאותיהן, טוענת "דלק", כי "נתונים אלה מציגים תמונה מלאה, הלכה למעשה, של ניהול השקעותיה של חברת 'דלק' בתחנות התדלוק שלה. חברות שיווק אחרות, בעת תחרות בדבר התקשרות עם בעל התחנה, יכולות להשתמש בנתונים אלה כדלי להציע מראש הצעה העולה על הצעתה של חברת "דלק" בכל הנוגע להשקעה בתחנה. אף בעל תחנה, אשר ינהל משא ומתן להתקשרות עם חברת "דלק" עשוי להשתמש בתנאים אלה כדלי לשפר תנאיו למול החברה". (סעיפים 23-24 לתגובה לבקשת תחנת "נמל אשדוד").

בתגובתה לבקשת י. פלג חברה לפיתוח בנין בע"מ מיום 18.11.98 טוענת "דלק", בנוסף, כי גילוי היקף ההשקעות בתחנות השונות" יכול גם יוכל להשפיע על התנהגותם העסקית של בעלי תחנות האחרות ושל חברות מתחרות, תוך למידה של נוהלי העבודה של החברה". (סעיף 25 לתגובה). אשר להשתתפות בהוצאות התחנות, טוענת "דלק" בתגובה זו, כי "ההוצאות משתנות מתחנה לתחנה, כל תחנה ונסיבותיה, ושינויים אלה הנם סוד מקצועי מובהק של חברת "דלק", אשר גילוי יפגע ברווחי החברה".

24. הטענה בדבר החשש מלימוד דרך ניהול ההשקעות ונוהלי העבודה של "דלק" נראית בעינינו, בכל הכבוד, כטענה אמורפית למדי, ואין בה כדי להצביע על חשש לנוק קונקרטי. הוא הדבר בחשש להשפעה על התנהגותם העסקית של בעלי תחנות אחרות ושל חברות מתחרות. לא ירדנו לסוף דעתה של "דלק" באיזה אופן עשויה להשתנות התנהגותם העסקית של חברות דלק אחרות או בעלי תחנות אחרות וכיצד יכולים שינויים כאלה לפגוע בעסקיה של "דלק".

גם הטיעון ש"ההוצאות משתנות מתחנה לתחנה, כל תחנה וסיבותיה, ושינויים אלה הנם סוד מסחרי מובהק של "דלק" אשר יפגע ברווחי החברה", אינה מסבירה, פרט לפן ההצהרתי שלה, מדוע יפגע גילוי השתתפותה של "דלק" בשלושת העשורים האחרונים בהוצאות התחנות בגין ניקיון, מסים, לבוש עובדים וכיוצ"ב ברווחיה של "דלק".

החשש שחברות אחרות תוכלנה להשתמש בנתונים אלה על מנת להציע לתחנות הצעות העולות על הצעתה של "דלק" נראה אף הוא כחשש מרוחק. ראשית, הצעות כאלה תוכלנה החברות המתחרות להציע רק עם שחרור התחנות אשר בשלב זה רובן עדיין כבולות ל"דלק". שנית, גם כאשר תשוחררנה התחנות או חלקן מהחוזים ותפתחנה לתחרות מצד חברות דלק אחרות, איננו רואים כיצד יהא בנתונים על ההשקעות שהשקיעה "דלק" בתחנות אלה לפני 10, 15, או 20 שנה (ואף פחות מכך) לשמש שיקול בתחרות הנוכחית שבין חברות הדלק על אותן תחנות. שיקולים אלה תקפים גם לגבי החשש כי בעל תחנה אחד ידע על התנאים שהעניקה בעבר "דלק" לבעלי תחנות אחרות.

לגבי כמויות הדלק הנמכרות בכל תחנה, לא מצאנו בטענותיה של "דלק" הנמקה מפורשת לעניין הנזק העשוי להיגרם לה עקב חשיפת נתון זה. אולם, ככלל, דומה שניתן לקבל מושג די ברור על היקף המכירות בתחנה על פי מיקומה של התחנה וכמות התנועה הזורמת בצירי התנועה שבסביבתה, גם ללא נתונים מדויקים על היקף המכירות בתחנה. שיקול זה אמנם אינו שולל מהמידע את אופיו כ"סוד מסחרי", אך יש בו כדי לשמש שיקול באיזון הנעשה בין האינטרסים המנוגדים לצורך הסרת החסיון.

לגבי מכירות הדלק, טענת "דלק" היא, ש"אחוז המכירות בדלקן חושף את אופי המתדלקים באזור, ובהחלט עלול לגרום ל"ציד" הלקוחות הגדולים של מערכת תדלוק אוטומטי באזור על ידי מתחריה של החברה". (סעיף 28 לתגובתה של "דלק" לבקשת פלג) גם כאן, קשה לנו לראות כיצד אותו "ציד" של לקוחות המתדלקים במערכת הדלקן, שהם בעלי ציי הרכב הגדולים, ממנו חוששת "דלק",

יושפע דווקא מהנתונים על אחוז השימוש במערכת הדלקן בתחנות כאלה או אחרות. קשה לנו גם לקבל שחברות הדלק האחרות הפועלות בסמיכות לתחנות "דלק" זקוקות דווקא לנתונים בדבר אחוז השימוש במערכת הדלקן כדי לחשוף "את אופי המתדלקים באזור".

25. לאור האמור הגענו לכלל מסקנה שבאיזון הכולל שעלינו לעשות בין האינטרסים המנוגדים של הצדדים, חשיבות הנתונים האמורים למבקשים ולעשיית הצדק עולה על עניינה של "דלק" בחסיון.

26. התוצאה הנה אפוא שאנו דוחים את הבקשה לבטל את הצו, ככל שהוא מתייחס למרשם הבקשות להסדרים כובלים, אך אנו מצמצמים את תחולתו במובן זה שהמרשם לא יהיה פתוח לציבור לגבי העניינים הנוגעים לנושאים הבאים: היקף המכירות של "דלק" בתחנות; השקעותיה של "דלק" בתחנות; השתתפותה של "דלק" בהוצאות התחנות ושיעור המכירות של מערכת הדלקן בתחנות אלה.

27. אנו מבטלים את הצו, ככל שהוא מתייחס לעיון בתיקי בית הדין, ביחס למבקשים בבקשות 36/98, ו- 56/98.

ניתנה היום, יט' בטבת תשנ"ט, (07/01/1999) במעמד הצדדים.